

"Un 60% de participació en el referèndum és un llistó molt alt"

J. M. PERDIGÓ / M. D. GARCÍA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 2 D'ABRIL DE 2006

Encara mostra la satisfacció de la jornada de dijous, en què el ple del Congrés va aprovar l'Estatut. Quan ja falta menys per al referèndum segueix sent optimista amb el sí d'ERC, i molt prudent pel que fa a la participació.

--Alcalde dels Jocs Olímpics i president de l'Estatut. Protagonista de dos grans moments, ¿quina sensació li produeix?

--De la inauguració dels Jocs en recordo que aguantava la respiració, fins que la fletxa va encendre el peveter... Però després va venir la resta. Ara passa una mica el mateix. Hem passat el moment més delicat. Però no em considero protagonista. En l'èxit, hi compten molts factors: temps, sort, encert, química personal amb gent que acaba sent decisiva...

--Dijous estava entusiasmat al final de la votació al Congrés, però 15 dies abans havia titllat l'acord clau entre José Luis Rodríguez Zapatero i Artur Mas de "dubtós i precipitat". ¿Què ha canviat?

--No, no. No crec que l'important de l'Estatut estigués en aquell acord. No ho sabrem mai, perquè encara no ho han explicat del tot, però no crec que s'hagi de confondre aquest acord amb l'Estatut.

--Doncs a la Moncloa es van pactar el finançament i la definició de Catalunya al preàmbul de l'Estatut, que van ser els

dos punts que van desbloquejar la negociació.

--Jo no diria tant. Es tractava, no d'aconseguir un Estatut de màxims, sinó el millor Estatut. I s'ha aconseguit. Suposa un gran salt endavant respecte al del 1979. Hem arribat on volíem. I calia fer-ho units els tres partits del Govern, que és el que ha impulsat l'Estatut. Una altra cosa és que després s'ha de tenir en compte que, quan l'Estatut s'ha d'aprovar a Espanya, el president del Govern hi té un pes i, per descomptat, el PSOE. Però els autors intel·lectuals són Joan Ridaó (ERC), Miquel Iceta (PSC) i Joan Saura (ICV- EUiA) i l'Institut d'Estudis Autonòmics. El seu impuls ens va portar a l'aprovació pel Parlament. I en aquesta fase, el 90% del contingut no l'han fet ni Zapatero ni Mas ni jo.

--Però ells el van desbloquejar...

--Al final del procés a Catalunya, hi va haver un moment en què Mas va tenir una importància real, perquè sense CiU no podia sortir l'Estatut. Al Congrés, la seva participació era convenient, però no imprescindible aritmèticament. I el que va aconseguir Zapatero al reunir-se amb Mas va ser molt convenient, però no imprescindible. Mas ho va fer bé, i crec que jo l'havia correspost a Catalunya. Tant, que m'esperava certa compensació i reequilibri de protagonismes per a la resta de partits... Però, ¿el més important va ser el pacte Zapatero-Mas? Crec que no, però entenc molt bé el que va fer Zapatero, de forma molt intel·ligent.

--¿Per què no es va produir aquest reequilibri a Madrid que no donés tant protagonisme a Mas?

--Per la reacció del sector conservador de la societat espanyola. La podíem haver imaginat, però no vam creure que seria tan dura.

--¿Creu que Catalunya n'ha sortit molt esquinqada, que s'han provocat massa animadversions?

--Res que no tingui remei. Potser s'ha exacerbat l'actitud de certs sectors, però no del ciutadà mitjà. És com si pugés a l'Everest i et fas una esgarrinxada; et fa mal però no dius 'em vaig fer una esgarrinxada', sinó 'he pujat a l'Everest'. A la resta d'Espanya a partir d'ara ens anirà millor perquè hem dit el que creiem que som i ells ho hauran aprovat. És una base molt bona per entendre's bé.

--Dijous passat vostè va tenir la seva foto amb Zapatero, com la de Mas, però, a més a més, va tenir una reunió amb el president. ¿Van llimar diferències?

--Sobre les diferències, li puc dir que hi ha hagut alguna desavinença de recorregut, però no d'orientació. La foto, que estava cantada, pot semblar una anècdota, però no ho és. Respon al fons de la qüestió. Hi ha hagut des de Catalunya i des d'Espanya una aposta per una Espanya plural que fins ara no s'havia formulat mai amb tanta nitidesa.

--Mas ha dit que una participació del 60% en el referèndum de l'Estatut seria un resultat "de nassos". ¿Coincideix amb ell?

--Un 60% és un llistó molt alt. Més d'un 50% de participació ja estaria bé, i d'aquests un 70% de sí.

--Però si el 1979 hi va participar el 59%. ¿Espera que hi hagi menys participació?

--No té res a veure una vegada amb l'altra. Amb més de la meitat de la població que vagi a votar i amb un resultat pel sí contundent, com hi haurà, ningú el podrà posar en dubte ni provocar enganys, ni parlar de fracassos.

--¿Esperava que si Rajoy havia abaixat el to sobre l'alto el foc d'ETA, fes el mateix amb l'Estatut?

--No. La llei de la compensació en política és més forta que la de la

coherència. Si corres riscos en un camp, no els corres en un altre. Però confio que Rajoy evolucionarà.

--En el front del no, a Catalunya, a més del PP ha sorgit un nucli d'opinió, Ciutadans de Catalunya, amb persones que van estar pròximes a vostè i avui li retreuen haver abraçat la causa del nacionalisme. ¿Ha fet res malament?

--És possible que alguna cosa no s'hagi fet bé. Pot ser que durant el recorregut tinguessin dubtes, però ara ja no. Una vegada s'obtinguin resultats i es vegi que és factible, ¿quin és l'argument per oposar-se a un Estatut que teòricament ens havia de separar dels espanyols i ara resulta que tots l'imitaran?

--Si ERC no vota sí en el referèndum, ¿ho considera compatible amb el fet que segueixi al Govern?

--Compatible legalment sí. Compatible moralment, és difícil.

--Els diaris van publicar una foto de la votació de l'Estatut al Congrés, amb vostè i Saura abraçant-se i el conseller Bargalló, d'ERC, al costat amb cara de circumstàncies... ¿és difícil mantenir això?

--He vist tantes coses... No hi ha res impossible. Fins ara hem discutit el nom de les coses, que ha quedat recollit en un Estatut aprovat pel Congrés dels Diputats, però el que justifica un Govern és que la gent visqui millor, que estigui més segura, que els serveis tinguin més qualitat... I tot això és el que compartim amb Esquerra. I ara entrarem en la fase que m'hauria agradat començar fa mig any.

--Vostè assegura que el tripartit ha fet canvis socials importants, però hi ha símptomes de protesta, com la vaga de metges.

--Aquest és un tema de profunditat. Està passant tant en la sanitat

com en l'educació. El concepte de mestre i de metge s'ha transformat. Fins fa uns anys, el seu estatus tenia un prestigi, el sou podia ser alt o baix, però tenia un reconeixement social. Però la universalització dels serveis ha provocat que el col·lectiu s'hi hagi sindicalitzat o proletaritzat. El canvi en la percepció social del rang fa que el col·lectiu digui per fi: escolti, la dignitat també significa més bona retribució.

--Però els metges també reclamen més recursos per poder atendre més bé els pacients.

--Per descomptat, però és l'altra cara de la moneda, de la massificació. És com una fàbrica de serveis en la qual els clients reclamen amb una autoritat moral que abans no es reconeixia, no hi havia tanta consideració amb el pacient, i ara el pacient és un client amb drets. Per tant la relació professional-pacient ha canviat.

--¿Quan es notaran els efectes econòmics de l'Estatut?

--La gent sap que hi ha coses que es fan avui i es comencen a percebre més endavant. Crec que els efectes totals trigaran molt a notar-se. Els primaris trigaran molt poc.

--Segons Saura s'ha d'acabar amb el "soroll" de crisi del tripartit perquè no tapin la tasca del Govern.

--És cert que ens hem italianitzat una mica, però això no impedeix que la gent tingui un parer sobre la qualitat dels serveis. Són dues coses diferents. ¿Que si la gent està més satisfeta dels serveis en general? Sí. ¿Que això provocarà més demanda? Sí. I l'altra qüestió és: ¿Que això es relaciona amb l'Estatut? No necessàriament.

"No veig per què no he de tornar a ser el candidat"

--Montilla afirma que ERC no té cultura de govern, ¿què n'opina?

--Si em pregunta per les cartes d'ERC enviades a treballadors de les conselleries governades pels republicans exigint el pagament d'una part del seu sou al partit, Montilla té raó, però també és veritat que els partits que no tenen diners els han de demanar als seus militants. Als partits de la dreta això no els passa mai.

--Però ERC va enviar cartes a treballadors que no eren militants.

--Insisteixo, els partits que no tenen diners els obtenen dels seus militants. El problema es presenta si s'estén aquesta pràctica a l'administració, que no té res a veure amb els partits.

--¿Però el Govern o el president prendrà mesures sobre això?

--La resposta és que serem extremadament rigorosos. Aquí ha de quedar ben clar què és Administració i què és partit. Cada partit, que faci el que vulgui, dintre de la llei, per descomptat. Si alguna cosa dels sistemes que han utilitzat per finançar el partit afecta el Govern, evidentment que no podem quedar-nos de mans plegades.

--Sobre Esquerra i de cara a la campanya per al referèndum de l'Estatut, ¿preveu cap mena de dificultats amb els republicans?

--És possible que hi hagi un cert desinterès per la seva part. Tot i això, els acords del Govern es prenen de forma col·legiada. Aquest mateix dilluns es posarà en marxa la comissió política de direcció del referèndum.

--Si tot surt com està previst i l'Estatut s'aprova al juny sense problemes, ¿preveu donar un últim impuls a aquest mandat amb el canvi d'alguns consellers?

--El que es renovarà amb tota urgència són les prioritats del Govern. Diguem que fins ara ha primat el factor catalanista i que ara es veurà més clar el factor social. Estem invertint 800 milions d'euros en 60 barris, 2.600 milions en dos anys per a acords de competitivitat... Amb el pacte nacional d'educació estem combatent el fracàs escolar, integrant els immigrants i guanyant en qualitat.

--¿Repetirà com a candidat del PSC?

--Si les coses van com han d'anar, no entenc per què no. Ho dic amb total convicció. No és que m'agradi, però la gent identifica molt un Govern amb la presidència, i l'equip amb la persona. Fins i tot excessivament.

--¿Està dient que, amb vostè com a candidat, el PSC té més possibilitats?

--No dic tant...

--¿Què opina quan veu que alguns ministres del PSOE li busquen un relleu? Per exemple, Jordi Sevilla, que va comentar que Montilla podia ser bon candidat excepte pel fet de ser xarnego.

--Miro de no llegir tot el que es publica i, sobretot, de no fer-ne massa cas, perquè si hagués de fer cas de tot no hauríem arribat on som.

--L'últim assumpte conflictiu al si del seu Govern es va produir arran d'unes declaracions del conseller Carretero, que va dir que Zapatero era un "espanyolista demagog". Li va ordenar demanar perdó. Ell no ho va fer, però li va acceptar les disculpes...

--Sí que va demanar disculpes. Ell i els dos dirigents del seu partit amb qui va venir aquí.

--Amb topades com aquesta, ¿no es trenca la deguda confiança entre el president i els seus consellers?

--S'espatlla.

"És normal que Zapatero hagi sigut més valent amb Euskadi"

--Arran de la declaració d'alto el foc permanent d'ETA, el líder d'Esquerra Republicana, Josep- Lluís Carod-Rovira, va comentar que Zapatero ha estat més valent amb Euskadi que amb les aspiracions de Catalunya, ¿comparteix vostè aquesta opinió?

--Deixem-nos d'històries. L'Estatut no mata a ningú, de manera que és normal que Zapatero hagi hagut de ser més valent per afrontar una situació com la que s'està vivint a Euskadi.

--Els partits bascos estan plantejant el que anomenen l'àmbit de decisió basc i no sembla que a la resta d'Espanya es posin tant les mans al cap com en el cas de l'Estatut.

--En l'àmbit de decisió basc Espanya també hi ficarà cullerada. Es tractarà un àmbit de decisió compartida.

--Si vostè no fos president de la Generalitat, si fos un ciutadà normal, ¿hauria anat a la manifestació que es va celebrar a Barcelona amb el lema *Catalunya és una nació i té el dret de decidir?*

--Si jo hagués sigut un ciutadà normal... (s'ho pensa). Crec que no hi hauria anat. Jo he sigut més de repartir octavilles, però això ja és d'una altra època.

--¿Però no té la impressió que l'opinió pública espanyola s'esquinça menys els vestits amb les concessions fetes a Euskadi que amb les que se li fan a Catalunya? El mateix concert econòmic basc...

--Això era veritat, fins ara. El més important de l'aprovació de l'Estatut al Congrés dels Diputats és precisament això. La societat espanyola segurament té més mala consciència respecte al País Basc perquè el franquisme hi va cometre grans barbaritats, com per exemple el bombardeig de Gernika. La dictadura va practicar terrorisme d'Estat. Sobre el concert econòmic, ja he dit alguna vegada que no m'entusiasma. És un privilegi que els reconeixem, però és una fórmula insostenible més enllà del País Basc. Ells no paguen, Catalunya sí. I ho seguirem fent.

--¿Què passaria si a Euskadi s'a- conseguissin més cotes d'autogovern i més reconeixement de la seva identitat? ¿Catalunya en reclamaria més al seu torn?

--Jo crec que l'Espanya plural consisteix precisament en el fet que cadascú tingui sistemes diferents. El que s'ha de respectar és l'equitat, que no és el mateix que unificar les identitats. Crec que la base de l'Espanya plural i el seu reconeixement és precisament aquesta: a cadascú el que li pertoca. Els catalans no ens hem de posar tossuts. Ara bé, hi ha d'haver unes normes d'equitat entre els diversos territoris.